

tige, og det, der skal staa i Loven, er, at Princippet i Valglovens § 41 om, at man skal møde personlig, bliver for fraværende ved denne Lov delvis ophævet.

Det eneste vigtige Spørgsmaal, som her foreligger, bliver altsaa dette: Dersom det nu ikke kan lykkes at faa den højtaerede Indenrigsminister med, da han har forelagt Lovforslaget om Søfolk, til at udvide det til alle fraværende, skulle vi saa tage en Lov alene om Søfolk? Og det mene vi fra vor Side, at vi maa. Vi maa gøre det for det første, fordi vi, som jeg begyndte med at sige, have lovet Søfolkene det, men dernæst gøre vi det ud fra den Opfattelse, at have vi først faaet givet fraværende Søfolk Adgang til at stemme, er der ingen Tvivl om, at de af andre Grunde fraværende ogsaa nok komme med. Ganske ligestillede med Søfolkene ere for det første Fiskerne; men der vil jeg gerne gøre det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) opmærksom paa, at Indenrigsministeriet i sine Motiver til Lovforslagets § 1 udtrykkelig siger, at Fiskerne ere medregnede i dette Lovforslag. For det første er der altsaa Fiskerne, men dernæst aldeles uægtelig de Statsfunktionærer, der ere kommanderede ud udenfor deres Valgkreds. Den eneste Grund, der gives for, at Søfolk særlig skulle have Ret til at stemme uden at være til Stede, er den, at det er deres Hverv, som holder dem borte. Men lige saavel som en Marstaller, der er rejst ud enten paa sit eget Skib eller paa en anden Mands Skib, skal have Lov til at stemme i Aarhus, lige saa selvfølgelig bør en Jernbanetjenestemand, som bor i Korsør, men er bleven udkommanderet til Længdebanen i Jylland, have Lov til at stemme i Frederikshavn. Dersom dette ikke kommer med her — altsaa saadanne Tilfælde, hvor det er vedkommende Vælgers Hverv, der tvungent holder dem borte —, er der overhovedet ingen Mening i Lovforslaget.

Endelig vil jeg saa gerne, ligeledes ganske paa egne Vegne, optage et Spørgsmaal, som antydningvis var fremme fra det daværende Medlem fra Frederikshavn, der nu ikke mere er Medlem af Tinget, Hr. Holm. Han kom forrige Gang, da vi havde dette Forslag til Behandling her i Tinget, ganske kort ind paa at antyde Muligheden af, at der maatte kunne stemmes telegrafisk. Han indsaa Vanskeligheden, og Vanskeligheden indser jeg ogsaa, men jeg maa sige, at den Vanskelighed er ikke større, end at den kan overvindes med en enkelt Foranstaltning fra Udenrigsministeriets Side, for saa vidt angaar alle de Steder, hvor vi

have Konsuler. Hvis Udenrigsministeriet i god Tid før Valget tilsender samtlige danske Konsulater i Udlandet et Nøgleord, som holdes hemmeligt, og den, som er bortrejst herfra — hvad enten det nu alene bliver Søfolk eller tillige andre —, ved sin Afrejse har faaet en Udskrift af Valglisten, som han altsaa har hos sig og overleverer Konsulen, og denne derefter afsender Telegrammet, forsynet med Nøgleordet, er man ganske sikker paa, at den Mand, som har stemt, har Ret til at stemme. Jeg for mit Vedkommende vilde ingen Betænkelighed nære ved i saadanne Tilfælde at lade en dansk Konsul i Udlandet, som dog staaar saaledes udenfor den daglige politiske Strid, at han ikke kan tænkes at ville paavirke Søfolk i særlig Grad, faa Lov til ved sit Nøgleord at bekræfte, at Afstemningen er sket for ham, skønt han derved faar at vide, hvorledes vedkommende stemmer.

Med disse Bemærkninger, dels paa Partiets, dels paa egne Vegne, skal jeg altsaa anbefale, at der i det eventuelle Udvalg tages med al mulig Velvillie paa Søfolks Adgang til at deltage i Folketingsvalg og Valg af Valgmænd til Landstinget, og at Lovforslaget udvides i det mindste til dem, som ere fraværende af, hvad man altsaa kalder lovlige Grunde, stærke Forfaldsgrunde — efter min Mening endnu bedre til dem, som overhovedet ere fraværende og forinden deres Bortrejse have sikret sig en Udskrift, hvoraf man der, hvor de ere henne, kan se, at de virkelig ere Vælgere.

Parkov: Det, der efter min Mening særlig er Anledning til at glæde sig over ved dette Lovforslags Forelæggelse, er, at Lovforslaget fra at være fremsat fra privat Side er blevet et Lovforslag, fremsat af Regeringen. Dermed plejer jo at være forbundet den Fordel, at Forslaget har adskillig bedre Udsigt til at blive ophøjet til Lov, end saa længe det kun var et ved privat Initiativ indbragt Forslag. Jeg skal tildele mig at erindre om, at det var det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard), der i sin Tid tog Initiativet til dette Forslag. Det ærede Medlem tillige med andre Forslagsstillere forelagde for 4—5 Aar siden et privat Forslag i saa Henseende, og i de væsentlige Principper er det nu foreliggende Regeringsforslag ganske overensstemmende med det Forslag, som den Gang blev indbragt, og som gentagende senere har været indbragt her Aar efter Aar ved privat Initiativ. Det ærede Medlem, som jeg nævnte, havde meget gerne været til Stede